

ชื่อเรื่อง	: ทรรศนะและวิธีการปรับตัวในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งของครูในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก
ผู้ศึกษาค้นคว้า	: วรุทม์ ศิวาลัย
ที่ปรึกษา	: ดร.มานิตย์ ไชยกิจ
ประเภทสารนิพนธ์	: การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2553
คำสำคัญ	: ทรรศนะ การปรับตัว ความขัดแย้ง ปัญหาของครูประถมศึกษา การแก้ปัญหา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาทรรศนะต่อความขัดแย้ง วิธีการปรับตัวในแก้ไขปัญหาความขัดแย้งและเปรียบเทียบการปรับตัวในแก้ไขปัญหาความขัดแย้งของครูในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 245 คน โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.94 จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ค่าร้อยละ , ค่าเฉลี่ย , ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน , ไคสแควร์ , การวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่พหุคูณของเซฟเฟ้ , การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. ทรรศนะต่อความขัดแย้งของครูในโรงเรียนประถมศึกษาเป็นทรรศนะแบบผสมคือมีทรรศนะในแบบใหม่ร้อยละ 60 และมีทรรศนะแบบเก่าร้อยละ 40
2. ครูในโรงเรียนประถมศึกษาที่มี อายุ, ประสบการณ์, ขนาดโรงเรียน มีทรรศนะต่อความขัดแย้ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. วิธีการปรับตัวเพื่อการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งของครูในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก อยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด โดยเรียงลำดับจากสูงไปต่ำดังนี้ จะใช้วิธีการร่วมมือ การปรองดอง การประนีประนอม การแข่งขัน การหลีกเลี่ยง
4. จากผลการเปรียบเทียบวิธีการปรับตัวในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งของครูในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก พบว่า
  - 4.1 ครูประถมที่อายุแตกต่างกันใช้วิธีการปรับตัวเพื่อการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้วยวิธีการหลีกเลี่ยง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 ครูในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 26 ปีขึ้นไป ใช้วิธีการปรองดองมากกว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 11 – 25 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.3 ครูในโรงเรียนประถมศึกษาที่ทำงานอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก ใช้วิธีการปรับตัวเพื่อการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้วยวิธีการร่วมมือและประนีประนอมมากกว่า ครูที่ทำงานอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05